

Les últimes lletres

Vall de sentiments

FAIG, Dídac.

Retorn a la vall.

CCG Edicions.

Girona, 2007.

84 pàgines.

Retorn a la vall és el cinquè poemari de l'escriptor d'Anglès Dídac Faig. Un cop més, el poeta ens ofereix un recull íntim, sincer i personal. El llibre conté un pròleg i dues parts ben diferenciades. Al llarg de la lectura de l'obra trobem un seguit de dibuixos realitzats per J. Pubill que ens il·lustren els elements geogràfics d'alguns dels poemes.

El pròleg, titulat «Carta pròleg», és obra de Climent Forner, el qual fa una radiografia acurada dels poemes que el lector es trobarà al recull; gairebé com si fos una guia de lectura, el prologuista desgrana els temes, els sentiments i les motivacions personals que Faig ha bolcat en cada vers, en cada paraula, en cada signe de puntuació dels que configuren *Retorn a la vall*.

La primera part, «Vall d'Anglès i la Cellerà», és tot un viatge a la infantesa del jo poètic. Gràcies als paisatges retrobats, la veu poètica inicia un retrobament amb el paradís perdut. Els records, tant alegres com tristos, brollen dels versos i embolcallen el lector d'una malenconia agredolça. El record dels pares, sobretot el de la mare, i de la Guerra Civil no deixen d'acompanyar els poemes en tot moment. «La mare encara em crida» potser és una de les composicions més emotives d'aquesta primera secció. No podem deixar d'esmentar el poema «La mateixa ombra III», sonet dedicat al també escriptor gironí Mn. Pere Ribot.

A la segona part, que porta per títol «Vall d'en Bas», el paisatge adquireix un protagonisme més marcat que en l'altra secció. Els racons de la Vall d'en Bas es converteixen en els autèntics protagonistes dels poemes. Sant Miquel de Castelló, el Puigmal, Molló... adquireixen un nou sentit gràcies a les paraules de Faig. És

una evocació a la terra que alhora serveix al jo poètic per bolcar pensaments íntims sobre els temes més variats: l'amor, la religió, el record d'un amic perdut... Hi destaca el poema «L'ampit més bell», sonet dedicat a la ciutat de Girona.

La composició poètica que tanca tot el recull és «La mare». Vint-i-una estrofes de tendres records cap a la figura maternal. Aquest record en cap moment el podem desvirtuar del paisatge, ja que la veu poètica recolza en l'entorn natural i els elements d'aquest per invocar gairebé tota una trajectòria vital.

Dues parts, dos paisatges, dues valls, cadascuna acompanyada per una citació de Jacint Verdaguer extreta directament de *L'emigrant*. Cada citació sintetitza i guia el lector sobre els poemes que es trobarà durant la lectura. En definitiva, *Retorn a la vall* és un exercici d'exploració interior d'un jo poètic captivat pel paisatge que l'envolta i que l'ajuda en tot moment en aquest viatge íntim i personal. Un cop més es reafirma la gran complicitat que hi ha entre literatura i territori.

Esther Fabrellas

